

Fakta om kommunikation

Sprog er et funktionelt system. Et barns sprog kan derfor ikke kun betragtes som summen af delområder som ordforråd, udtale, sætningskonstruktion osv. Sproget skal ses i en større sammenhæng – herunder hvordan barnet indgår i kommunikation med andre. I denne sammenhæng tænkes kommunikation som talesprog mellem afsender og modtager.

Kommunikation

Grundlæggende for barnets kommunikative udvikling er det tidlige samspil, (se planche om samspil) hvor barnet får lært grundlæggende færdigheder som interaktion med andre mennesker, fælles opmærksomhed og viljestyret opmærksomhed (se planche om opmærksomhed)

Yngre børn har brug for en modtager, der er ganske godt inde i det emne, barnet taler om, eftersom børnene kommunikerer som om, modtageren er alvidende. Modtagerens forhåndsviden er derfor alt afgørende for samtaleforløbet og derfor også afgørende for, hvordan barnet oplever sit kommunikative udspil bliver mødt.

Jeg ved, at du ved

Ældre børn ved, at modtageren ikke nødvendigvis har samme perspektiv og viden som afsenderen. Børnene ved derfor, at det er i orden at sige: "Må jeg snakke med mor", når der ringes hjem, men at der skal en anden præsentation til, hvis der ringes til mors arbejdsplads.

De yngste børn øver samtale og fortælling med udgangspunkt i konkrete hændelser; de ældste børn mestrer en større grad af abstraktion. Det betyder, at børnene kan fortælle om noget, der ikke er til stede, de kan tage en andens perspektiv ligesom de har en større forståelse for at anvende pragmatisk sprogbrug.

Pragmatik refererer til, hvordan sproget bruges i den sociale interaktion.

At bruge sproget i praksis angår blandt andet evnen til at regulere og tilpasse sig kommunikationen ved tage initiativ og tilføre nyt i samtalen.

Til pragmatiske færdigheder hører, at man tilpasser sig en relevant sprogbrug.

Vigtige forhold i denne forbindelse er endvidere prosodi og mimik – altså non-verbale forhold.